

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

14. De varijs morborum generibus, & horre[n]da morte Ioan. Caluini
hæresiarchæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

pud Tornacenses, inde apud Insulanos Flac-
 driæ urbem priuatim spargit virus Sacramen-
 tarium. Vbi Tornacum redijt, ab amicis per
 murum fune dimittitur, sed cœlesti eum vi-
 one persequente, dum humi sedet, quidam
 submissa voce ex muro ei salutem precantur,
 simul saxo è muro resoluta sedentis crumpe-
 fringit. Tum miser ille dolorem cruris & hi-
 gus hyemis (erat enim Nouemb. secundus hi-
 es) non ferens, voces dat lamentabiles: seque
 seipsum prodit vigilibus, qui mox accurrunt,
 & hominem in carcerem includunt. Non
 diu post flammis exurit. Felicius è mero
 Paulus Apostolus olim elapsus, totum mun-
 dum Christi Euangelio compleuit: Idem co-
 natus nō defuit Brulio, sed lōgè dispar causā,
 non eisdem habuit successus. Hanc historiam
 memini me audiuisse Louanij ex doctissimo
 viro M. Leone Tornacensi, Theologo, anno
 1564, antequam Laurent. Surius sua Chronica
 euulgasset.

*Hieronymus Bolfecus medicus Lugdunensis in
 vita Ioannis Caluini cap. 22. De varijs mor-
 borum generibus, & horrenda morte Ioannis
 Caluini, hæresiarchæ.*

CAP. XIV.

A Dextremos, inquit, Caluini annos ve-
 niamus, quàm varijs ante obitum mor-
 bis afflictus consumptusque fuerit. Scri-
 bit Belsa, phthysi, colica, asthmate seu respiran-
 de difficultate, calculo, podagra, hæmorrhoidi-
 bus

bus vexatum fuisse, præter sibi familiarem hemi-
craniam & acres capitis dolores, quibus
plerunque torquebatur. En tibi varia & di-
uersa, quæ simul in ipsum ingruerunt morbo-
rum genera, & cum quibus valde miserè per
multos annos, imò verò vsque dum spiritum
exhalaret, confictatus fuit, certum & expres-
sum diuinæ aduersus eum iræ iudicium ac te-
stimonium. Quod si quis multos etiam san-
ctos homines, dum in hac vita essent, dira mul-
ta, & in corpore, & in bonis perpeffos, alleget,
& de Iob satis cognitum omnibus exemplum
proferat; Respondebo, sic Deo visum fuisse, ut
tanquam illustre patientiæ exemplum futu-
rus, in bonis hic atque in corpore affligere-
tur, sed ad fiduciam in nobis stabiliendam cō-
firmandamque, nunquam se iustum, sibi ex a-
nimo, ac verè fidentem deserturum, omnibus
eundem Iob calamitatibus liberatum, omni
foelicitate, & multis rursus magnisque mune-
ribus cumulasse. Quod S. Iacobus cap. 5. episto-
læ suæ canonicæ pulchrè in hæc verba expli-
cauit. Sufferentiam, inquit, Iob audistis, &
finem domini vidistis, hoc est, exitum atque fi-
nem, quem eius afflictioni Dominus imposu-
it: Et vidistis, inquit, quoniam misericors est
Dominus & miserator. Quibus verbis senten-
tias nobis Dauidis proponere, & in memori-
am reuocare Apostolus voluisse videtur, quæ
sunt 33. Psalmo, quibus suo exemplo ad Deum
laudandum, timendum, ei que fidendum, eius

gratia & benignitate erga bonos, seueritate erga malos proposita, inuitat: Oculi Domini, inquiens, super iustos, & aures eius in precibus eorum. Vultus autem Domini super facientes mala, vt perdat de terra memoriam eorum. Clamauerunt iusti, & Dominus exaudivit eos, & ex omnibus tribulationibus liberavit eos: Iuxta est Dominus his, qui tribulati sunt corde, & humiles spiritu saluabit: Multas tribulationes iustorum, & de his omnibus liberabit eos Dominus. Et sequitur: Mors peccatorum pessima, & qui oderunt iustum, delinquent. Sic prioris ad Corinthios epistolae cap. 10. D. Paulus Dei filijs & electis, si in hoc mundo in calamitates & misérias incidere ipsos contingat, certam liberationem foelicemque exitum promitti: Fidelis, inquiens, Deus est, qui non patietur vos tentari supra id, quod potestis, sed faciet cum tentatione prouentum, vt possitis sustinere. Sed ad Calvinum nostrum, & ad grauissimos eius, variosq; morbos, quibus miserè ad extremum vsque spiritum cruciatus fuit, reuertamur: quem prater eos, quos Beza referente, commemorauimus, quoquoque morbi genere afflictum constat, quo iusto Dei iudicio quosdam manifestos & apertos Dei hostes, qui diuinum honorem atque gloriam inuaserant, sibi que usurparant, veratos punitosq; legimus, is est pedicularis, nam & hi vermes totum eius corpus peruaserunt, & foetidissimo, ac virulentissimo vlcere cir-

ca verenda, vermibus has sic foedè vlceras
 partes miserrimè corrodentibus, percussus
 est. Sic quondam Honorius secundus VVanda-
 lorum rex, postquam Ecclesiam orthodoxam
 annos octo persecutus fuerat, pediculari tan-
 dem morbo consumptus est: Sic Arnulphus
 Imperator, Caroli Crassi successor, magnus
 templorum violator vastatorque, sic Maximi-
 anus immanissimus Christianorum hostis.
 Sic Antiochus Epiphanes homo summè nefa-
 rius, impius & magnus veterator, qui templo
 Hierosolymitano nefariè expilato ad veri
 Dei contemptum, Iouis in illo simulachrum
 statuit & erexit: sic crudelis Hærodes, qui in-
 nocentes pueros sustulit, sibi que Dei hono-
 rem & titulum vsurpauit: sic inquam homi-
 nes nefarii & scelerati à vermibus corrosi, ex-
 tincti sunt. Sic demùm alij plures hypocrytæ
 Dei que hostes, qui prætextu & colore sancti-
 tatis atque zeli assumpto, veritatem oppugna-
 uerant, iusto Dei iudico & vindicta in hac vi-
 ta à pediculis grauissimè vexati, & à vermi-
 bus miserè corrosi, post longum & diutur-
 num cruciatum exterminati sunt, morte que
 extincti, & post hanc in alteram illam longè
 miserrimam mortem ad æternas illas inferna-
 les poenas in perpetuum cruciandi, sunt præ-
 cipitati. In quos illud Psalmistæ verissimè
 quadrat: Duplici contritione afflixit illum.
 Quomodo sanè duplici consummatione Cal-
 uinus dici potest consumptus. Nam quic-
 quid

Exim Cal.
viii.

quid scribit Beza, quātumuis se illis, qui mortem eius impiè traductæ vitæ amplum satis testimonium tulisse censent, opponat, & Calvinum filiorum Dei morte ex hac vita excelsisse, contendat, verissimum tamen est, quod gravissimos dolores, & asperrimos cruciatus quibus Dei in illum seuera gravissima quantum ingruente excruciabatur, non ferens, demonibus inuocatis, iurans, execrans & blasphemans, miser expiraverit. Idcirco negent quantum volet Beza, negentque alij, satisficere rem habere exploratum est: imò hoc etiam, quod diem atque horam detestatus sit & excrârit, quam vnquam studijs vel scriptionibus impendisset, cum ex vlceribus totoque corpore gravissimi foetores emanarunt, eorum quorum graueolentiam & sibi ipsi gravis, & quæ eum circûstabat, familiæ erat. Quam causam fuisse etiam hi eius domestici narrarunt, quod visitari se noller.

Hieronymus Bolsecus, eodem libro & cap. De incōstantia Caluini in sua doctrina, mirum in ea varianda dolis ac technis.

CAP. XV.

CÆterum Theodorus Beza aliud quid recitat, quod ad magnum etiam magistrum sui, amici atque parentis, Calvinum Encomium & honorem pertinuisse censet, id silentio præterire non debeo, scilicet, cum per morbum domi detineretur, & idcirco conciones lectionesque necessariò intermitteret, otio-